

ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಚಿಕ್ಕದೇವರಾಜ ಒಡೆಯರ ಆಳ್ವಿಕೆಯ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಬೆಳವಣಿಗೆ
ಕುರಿತ ಅಧ್ಯಯನ

ನಟರಾಜನ್.ಹೆಚ್.ಜಿ.¹

ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನವನ್ನು ಆಳಿರುವ ಒಡೆಯರಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತುತ ಚಿಕ್ಕದೇವರಾಜ ಒಡೆಯರ ಆಳ್ವಿಕೆಯ ಕಾಲಘಟ್ಟದ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ಈ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸಲಾಗಿದೆ. ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಒಡೆಯರ ಕಾಲಘಟ್ಟದ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು. ಕ್ರಿ.ಶ.1673-1704ರವರೆಗೆ ಜೀವಿಸಿದ್ದ ಚಿಕ್ಕದೇವರಾಜ ಒಡೆಯರ ಕಾಲಘಟ್ಟ ಸಾಹಿತ್ಯೋತ್ಸವದ ಕಾಲವೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ. ಮೈಸೂರು ಒಡೆಯರಲ್ಲಿಯೇ ಇವರು ತನ್ನ ಭುಜಬಲದಿಂದ ಪ್ರಖ್ಯಾತರಾಗಿದ್ದು ಮರಾಠರು, ತಮಿಳರು, ಮಹಮ್ಮದೀಯರನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ತನ್ನ ಶಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ದಂಡಿಸಿ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿದ್ದರು. ಇವರ ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ಕ್ಷೋಭೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ವ್ಯಾಪಕವಾಗಿ ಹಬ್ಬಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಇವರು ಸಾಹಿತ್ಯ, ಸಂಗೀತಗಳಂತಹ ಲಲಿತಕಲೆಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವನ್ನು ನೀಡಿದವರು. ಇವರ ಕಾಲಘಟ್ಟದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವನ್ನು ಹೀಗೆ ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡಬಹುದು. ಅವುಗಳೆಂದರೆ; ಚಿಕ್ಕದೇವರಾಜ ಒಡೆಯರೇ ಸ್ವತಃ ಕವಿಯಾಗಿದ್ದರೆಂದು ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುವ ಅ) ಗೀತಗೋವಿಂದ ಆ) ಗೀತಗೋಪಾಲ ಕೃತಿಗಳು. ವಡ್ಡಾರಾಧನೆ, ಚಾವುಂಡರಾಯ ಪುರಾಣ, ವಚನ ಸಾಹಿತ್ಯದ ವಚನ ಗದ್ಯ, ರಗಳೆ ಹಾಗೂ ಚಂಪೂ ಮತ್ತಿತರ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಗದ್ಯವನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ, 17ನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕದೇವರಾಜರ ಆಸ್ಥಾನದ ಕವಿಗಳು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಗದ್ಯವನ್ನು ರಚಿಸಿರುವುದು. ಕವಯಿತ್ರಿಯರಿಗೆ ಅರಸರ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಕನ್ನಡ ಸಾರಸ್ವ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವ ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕೃತಿಗಳ ಹೆಚ್ಚಳ. ಮಾಹಾತ್ಮ್ಯ ಗ್ರಂಥಗಳು ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಬಂದದ್ದು. ಅನುವಾದಗಳಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ, ಅನುವಾದಗಳ ಮಹಾಪೂರ. ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪೂಜ್ಯ ಗ್ರಂಥಗಳಾದ ತಮಿಳಿನ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಅನುವಾದಿಸಿದ್ದು. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ದೊರಕಿದ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲ ನಾಟಕ. ಚಂಪೂ, ಸಾಂಗತ್ಯ, ಗದ್ಯ, ವಚನ, ರಗಳೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಛಂದೋರೂಪಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯಗಳು ರಚನೆಗೊಂಡಿದ್ದರೂ ನಾಟಕಗಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ.

¹.ಸಹಾಯಕ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು, ಇತಿಹಾಸ ವಿಭಾಗ, ಜಿ.ಎಸ್.ಎಸ್.ಮಹಿಳಾ ಪದವಿ ಕಾಲೇಜು ಕೊಳ್ಳೇಗಾಲ.

ಚಿಕ್ಕದೇವರಾಜ ಒಡೆಯರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಎರಡು ಕೃತಿಗಳು ನಮಗೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತವೆ. ಚಿಕ್ಕದೇವರಾಜ ಬಿನ್ನಪಂ ಮತ್ತು ಗೀತಗೋಪಾಲಂ. ಈ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಚಿಕ್ಕದೇವರಾಜ ಒಡೆಯರ ಆಸ್ಥಾನಕವಿ ತಿರುಮಲಾರ್ಯನು ರಚಿಸಿರಬೇಕೆಂದು ವಿದ್ವಾಂಸರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಾರೆ. “ತಿರುಮಲೆಯಾರ್ಯರ ದಿವ್ಯಕೃತಿಯೆನಿದನಿರದೆ ಪಾಡುವೆನು” ಎಂದೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ. ಇವು ತಿರುಮಲಾರ್ಯ ವಿರಚಿತವಾಗಿ ಚಿಕ್ಕದೇವರಾಜನಿಂದ ವಿರಚಿತವೆಂಬ ಅಭಾಸವನ್ನು ತಿರುಮಲಾರ್ಯನಿಂದಲೇ ಪಡೆದಿರಬೇಕು. ರಂ.ಶ್ರೀ. ಮುಗಳಿಯವರ ಈ ವಿಮರ್ಶೆ ಸರಿಯಾಗಿದ್ದರೂ, ತಿರುಮಲಾರ್ಯನೇ ಈ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದರೂ ಆಶ್ವಾಸಾಂತ್ಯ ಗದ್ಯದಲ್ಲಿ ‘ಶ್ರೀಚಿಕ್ಕದೇವ ಮಹಾರಾಜ ವಿರಚಿತಮಪ್ಪ ದಿವ್ಯ ಪ್ರಬಂಧಗಳೊಳ್ ಶ್ರೀಗೀತಗೋಪಾಲ ಮಹಾಪ್ರಬಂಧದೊಳ್ ಪೂರ್ವಭಾಗಂ/ ಉತ್ತರಭಾಗಂ ಸಂಪೂರ್ಣಂ’ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ. ‘ಚಿಕ್ಕದೇವರಾಜ ಒಡೆಯರೇ ಈ ಕೃತಿಗಳ ಕರ್ತೃ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಆಧಾರಗಳಿವೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಹಯವದನರಾಯರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಾರೆ.

‘ಚಿಕ್ಕದೇವರಾಜ ಬಿನ್ನಪಂ’ ಗದ್ಯಗ್ರಂಥ. ಕವಿಯು ಮೇಲುಕೋಟೆಯ ಚೆಲುವನಾರಾಯಣ ಸ್ವಾಮಿಯಲ್ಲಿ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ವಿನ್ನಪಗಳೇ ಇವು. ಈ ಬಿನ್ನಪಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವ ಸಂಬಂಧವಾದ ಮತತತ್ವಗಳಿವೆ. ‘ಪಿಂತಣೈನಿತಾನುಂ ಪಾಪಿಗಳಾದೊಡಂ ಆವಜಾತಿಯೊಳ್ ಪುಟ್ಟದೊಡಂ ಈಗುಳುಂ ತತ್ವಜ್ಞಾನದಿಂ ತನ್ನೊಳ್ ಭಕ್ತಿಗೆಯ್ದು ನಂಬಿದವರ್ಗೆ ಮುಕ್ತಿ ತಪ್ಪದು, ಎಂದೆಣಿಸಿ, ಈತನು ಈ ಬಿನ್ನಪಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬಿನ್ನಪದ ಮೊದಲು ಒಂದೊಂದು ಕಂದಪದ್ಯವಿದೆ. ಅನಂತರ ಗದ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಿನ್ನಪಗಳನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ತತ್ವವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿಲ್ಲ. ಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಷಯವನ್ನು ಸಾಹಿತ್ಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೇಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಸುಲಲಿತವಾದ ಗದ್ಯದಲ್ಲಿ ಮತ ತತ್ವಗಳನ್ನು ನಿರೂಪಿಸುತ್ತಾನೆ. ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವ ತತ್ವವನ್ನು ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ನೀಡುವ ಈತನ ಪ್ರಯತ್ನ ಶ್ಲಾಘನೀಯವಾದುದು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬಿನ್ನಪದ ಮೊದಲಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಕವಿಯು ಆರ್ತನಾಗಿ ದೇವರಿಗೆ ಮೊರೆಯಿಡುವಂತಹ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳು ಮತ್ತು ಸಂಬೋಧನೆಗಳು ಮನಸ್ಸಿನ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ತೋರಿಸುತ್ತವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಮನುಷ್ಯನು ತನ್ನ ಪಾಪಪುಣ್ಯಗಳ ಫಲಭೋಗವನ್ನು ತಾನೇ ಅನುಭವಿಸಬೇಕು. ಕವಿಯು ತನ್ನ ಬಿನ್ನಪವೊಂದರಲ್ಲಿ ದೇವರನ್ನು ಕುರಿತು ನಿವೇದಿಸುವ ಪರಿಯನ್ನು ಕವಿಯ ಮಾತುಗಳಲ್ಲೇ ನೋಡೋಣ, ‘ನೀನೀ ಸಂಸಾರದೊಳೋರ್ವಂಗೆ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕಾದಿ ಸುಖಮಂ ಓರೊರ್ವಂಗೆ ಶಿರಶ್ಚೇದನಾದಿ ದುಃಖಮನೆಸಗುವುದರಿಂ ವಿಷಮನೆಂದುಂ, ಕರ್ಮಾನುಗುಣಮಾದ ಫಲಮನೀವುದರಿಂ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಪರತಂತ್ರನೆಂದುಂ, ಪಾಪಿಗಳ್ ಪಡುವ ದುಃಖಮಂ ಪರಿಹರಿಸದೆ ನೋಡುತಿರ್ಪುದರಿಂದ ನಿರ್ದಯನೆಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಬುದ್ಧಿಗಳ್ಗೆ ತೋರ್ಕುಂ’ ತತ್ವಬೋಧನೆ ಇಲ್ಲಿ ತುಂಬ ಸರಳವಾಗಿದೆ.

ಜನಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೂ ಅರ್ಥವಾಗುವ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಬಿನ್ನಪ ನಿರೂಪಿತವಾಗಿದೆ. 'ಗೀತಗೋಪಾಲಂ' ಕಾವ್ಯಕೃತಿಯಾಗಿದ್ದು ಪೂರ್ವ ಮತ್ತು ಉತ್ತರ ಭಾಗಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದೆ. ಇದು ಸಂಸ್ಕೃತ ಕವಿ ಜಯದೇವನ 'ಗೀತಗೋವಿಂದ'ದ ಮಾದರಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಆದರೆ ಅನುವಾದವಲ್ಲ. ಭಗವದ್ಗೀತೆಯ ಉಪದೇಶಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಈ ಲೋಕದ ಜನರು ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ಕೃತಿ ರಚನೆಯಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಭಾಗವೂ ಏಳು ಭಾಗಗಳಿಂದ (ಸಪ್ತಪದಿ) ಕೂಡಿದ್ದು, ಹಾಡುಗಳ ಮಾಲಿಕೆಯನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಮೊದಲನೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ತಲಾ ಏಳೇಳು ಸಪ್ತಪದಿಗಳಿವೆ. ಈ ಏಳೂ ಸಪ್ತಪದಿಗಳಲ್ಲಿ ತಲಾ ಏಳು ಹಾಡುಗಳಿವೆ. ಈ ಹಾಡುಗಳು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಮೂರು, ಐದು ಚರಣಗಳಿಂದ ಕೂಡಿವೆ. ಮೂರು ಚರಣಗಳ ಹಾಡೇ ಜಾಸ್ತಿ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಸಪ್ತಪದಿಗಳಿಗೂ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಸರನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ವಿರಹ ಸಪ್ತಪದಿ, ಮಂಗಳ ಸಪ್ತಪದಿ, ಫಲ ಸಪ್ತಪದಿ, ಮೂರ್ತಿಧ್ಯಾನ ಸಪ್ತಪದಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಕವಿಯು 'ಪದಿ' ಎಂಬ ಶಬ್ದವನ್ನು ಎರಡು ಅರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಸಿದ್ದಾನೆ. ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಏಳು ಪ್ರಕರಣವಾಗಿ ವಿಭಾಗಿಸಿ ಒಂದೊಂದನ್ನೂ ಕಾವ್ಯಪಾದವೆಂದು ತಿಳಿದು ಅವುಗಳನ್ನು ತ್ರಿಪದಿ, ಪಂಚಪದಿ ಎಂದು ಮುಂತಾಗಿ ವ್ಯವಹರಿಸಿರುವುದು ಎರಡನೆಯದು. ಈ ಎರಡೂ ಅರ್ಥಗಳು ನಮ್ಮ ಸಂಗೀತ ಚರಿತ್ರೆಯ ಬಹುಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಕಾಶಘಟ್ಟವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ವಿದ್ವಾಂಸರು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಾರೆ. ಸಂಗೀತ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಈ ಕೃತಿ ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ. ಭೈರವಿ, ದೂಪಾಳಿ, ಮೋಹನ, ಕಲ್ಯಾಣಿ ಇತ್ಯಾದಿ ರಾಗಗಳು ಬಳಕೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಪದಗಳೆಲ್ಲವೂ ಹಾಡುಗಬ್ಬಗಳಾಗಿದ್ದು, ಇವು ಇನ್ನೂ ಸಂಗೀತಕ್ಕೆ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ಮೇಲ್ಕಂಡ ರಾಗ ಇದಕ್ಕೆ ಹಾಡಿದಾಗ ಈ ಪದಗಳು ಸೊಗಸು ವೇದ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಗ್ರಂಥದ ವಸ್ತು ಮತ್ತು ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಈಗ ನೋಡಬಹುದು. ಕವಿಯ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶ 'ಹರಿಸಂಕೀರ್ಣವೊಂದೇ ಪರಗತಿಗೆ ಅನುಕೂಲ' ಎಂದು ಸಾರುವುದು. ಹಾಗಾಗಿ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರೂ ಹರಿಸಂಕೀರ್ತನೆಯಿಂದ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದಾಗಿದೆ. "ಹಾಲನ್ನು ಬಯಸುವ ರೋಗಿಗೆ ಹಾಲಿನ ಮೂಲಕವೇ ಔಷಧ ಕೊಡುವ ವೈದ್ಯನಂತೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಿಗೆ ಹಿಡಿಸುವಂತಹ ಹಾಡುಗಳ ಮೂಲಕವೇ ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಮುಕ್ತಿಗತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

ಈ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಸಪ್ತಪದಿಗಳ ವರ್ಣನೆಗಳ ಜೊತೆ ಜೊತೆಗೆಯೇ ಚಿಕ್ಕದೇವರಾಜ ಒಡೆಯರ ರಾಜ್ಯದ ಗಡಿಗಳ ವಿಷಯ ಬರುತ್ತದೆ. 'ಗೀತಗೋಪಾಲಂ'ದ ಶೈಲಿ ಹಳಗನ್ನಡ ಶೈಲಿ, ಆದರೂ ಆಕರ್ಷಕವಾಗಿದೆ. ಗೋಪಿಯೊಬ್ಬಳು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಕುರಿತು ಮೊನಚಾದ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾಳೆ; ಬೇಟವೊರ್ವಳಲ್ಲಿ ಪುರ್ಬಿನಾಟವೊರ್ವಳಲ್ಲಿ ಸನ್ನೆನೋಟವೊರ್ವಳಲ್ಲಿ ಬಲುಬೂಟಕವಿಲ್ಲಿ ತಾಟೋಟು ತಗರುಬೊಗರು ಟಕ್ಕು ಟೌಳಿಯೆಸಗುವೆ ಕೋಟಲೆ ಸಾಕು ದಮ್ಮಯ್ಯ ಗೋಪಾಲರಾಯ

ಚಿಕ್ಕದೇವರಾಜ ಒಡೆಯರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ 'ಚಿಕ್ಕದೇವರಾಜ ಸೂಕ್ತಿ ವಿಲಾಸ' ಎಂಬ ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಗವತಕ್ಕೆ ಗದ್ಯ ರೂಪವಾದ ಟೀಕೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆಯೇ 'ಶೇಷಧರ್ಮ' ಎಂಬ ಕೃತಿಯೂ ದೊರಕುತ್ತದೆ. ಇದೂ ಸಂಸ್ಕೃತಕ್ಕೆ ಗದ್ಯರೂಪವಾದ ಟೀಕೆ.ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕದೇವರಾಜ ಈ ಯುಗದ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರವರ್ಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ತನ್ನ ನೆರವನ್ನು ನೀಡಿದೆ ಎಂಬುದು ನಿಸ್ಸಂದೇಹ ವಿಷಯ.ಈ ಕಾಲಘಟ್ಟದ ಕವಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದವನೇ ತಿರುಮಲಾರ್ಯ.ಇದೇ ತಿರುಮಲಾರ್ಯನು ದೊರೆಯ ಮೂಲಕ ಮೈಸೂರು ಅರಸುಮನೆತನಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಜನರು ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವ ಮತಧರ್ಮದ ಅನುಯಾಯಿಗಳು ಆಗಬೇಕೆಂದೂ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಚಕ್ರಾಂಕನ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾನೆ. ಆ ಪ್ರಸಂಗ ಹೀಗೆ ಬರುತ್ತದೆ; "ಸ್ವಾಮಿಯವರ ನಾಮತೀರ್ಥದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಪುರೋಹಿತರು ಮುಂತಾದ ಸ್ಮಾರ್ತ ವಿದ್ವಾಂಸರುಗಳೂ ಅರಮನೆಗೆ ನಾಮವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬರಬೇಕೆಂಬುದಾಗಿಯೂ, ಹದಿಮೂರು ಮನೆತನದ ಅರಸುಗಳು ನಾಳೆ ಪ್ರಥಮೈಕಾದಶೀ ದಿವಸ ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಆಚಾರ್ಯರ ಕಡೆಯಿಂದಲೇ ಚಕ್ರಾಂಕನ, ಊರ್ಧ್ವಪುಂಡ್ರ ಧಾರಣ, ದಾಸನಾಮ, ಮೂಲಮಂತ್ರೋಪಾಸನೆ, ನಾರಾಯಣ ಪೂಜೆ ಎಂಬ ಪಂಚಸಂಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿ ಅನ್ಯದೇವತಾ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮಾಡದೇ ವೈಷ್ಣವ ದೀಕ್ಷೆಯನ್ನಂಗೀಕರಿಸಿದರೆ ಸ್ವಾಮಿಗಳವರ ಬಂಧುತ್ವಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯರು, ಹಾಗಿಲ್ಲದವರು ಬಂಧುಗಳಾಗತಕ್ಕವರಲ್ಲ ಎಂಬುದಾಗಿಯೂ, ಸ್ವಾಮಿಯವರ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುವ ಊಳಿಗದವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಚಕ್ರಾಂಕನವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆಯೂ ಅಪ್ಪಣೆಯಾಗಬೇಕು." ಆದರೆ ಈ ಬಲೆಗೆ ಅರಸು ಜನಾಂಗ ಎಂದರೆ ಚಿಕ್ಕದೇವರಾಜ ಒಡೆಯರಲ್ಲಿ ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಾಗ; ಒಡೆಯರು ಹಿಂದಿನಿಂದ ಬಂದಿರುವ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸುವಂತೆ ಅವರಿಗೆ ಅಭಯವನ್ನು ನೀಡಿದರು.ಅಂತೂ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವರ ಪ್ರಾಬಲ್ಯ ಏಕೆಂದರೆ; ಮೇಲೆ ಉಂಟಾಯಿತೆಂಬುದನ್ನು ಈ ಪ್ರಕರಣ ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಇದೇ ತಿರುಮಲಾರ್ಯನು ಕವಿಯಾಗಿ, ಲೇಖಕನಾಗಿ ಚಿಕ್ಕದೇವರಾಜ ಒಡೆಯರ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯರಚನೆ ಮಾಡಿ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಕೊಡುಗೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಾನೆ.ತಿರುಮಲಾರ್ಯನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ; ಅಪ್ರತಿಮವೀರ ಚರಿತೆ, ಚಿಕ್ಕದೇವರಾಜ ವಿಜಯ, ಚಿಕ್ಕದೇವರಾಜ ವಂಶಾವಳಿ, ಚಿಕ್ಕದೇವರಾಜ ಶತಕ ಎಂಬಂತಹ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿರುತ್ತಾನೆ. 'ಚಿಕ್ಕದೇವರಾಜ ವಿಜಯ' ಆರು ಆಶ್ವಾಸಗಳುಳ್ಳ ಚಂಪೂ ಕೃತಿ, ಮಧ್ಯೆ ಮಧ್ಯೆ ಕೆಲವು ತ್ರಿಪದಿಗಳೂ, ಸಾಂಗತ್ಯಗಳೂ, ಹಾಡುಗಳೂ ಇವೆ. ಇದು ಅಪೂರ್ಣವಾದ ಕಾವ್ಯ ಚಿಕ್ಕದೇವರಾಜ ಒಡೆಯನವರೆವಿಗೆ ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ಮೈಸೂರು ರಾಜರ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ತಿರುಮಲಾರ್ಯ ನಿರೂಪಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ಅಂಶಗಳು ಹೆರಳವಾಗಿವೆ.

ಇದೇ ತಿರುಮಲಾರ್ಯನು ತನ್ನ ಕೃತಿಗಳಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಸಂಸ್ಕೃತಗಳನ್ನು ಸಮಸಮನಾಗಿ ಬಳಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದರೂ, ಸಂಸ್ಕೃತದ ಕಡೆಗೆ ಅವನ ಒಲವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ.ಅವನು

ಯುದ್ಧದ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆಯೇ ಯುದ್ಧ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೇನೋ ಎಂಬ ಭ್ರಾಂತಿಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ.ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ನೋಡಬಹುದು.ಕವೆಗೋಲಿಂ ತಿವಿದಿಕ್ಕಿ ಕಕಡೆಗಳಾ ಕೈಯಿಟ್ಟಿಯಿಂದಿಟ್ಟುಮುಟ್ಟವರಲ್ ಪಟ್ಟಿಯದಿಂದ ಕುಟ್ಟಿ ಗದೆಯಿಂದಂ ಮೋದಿ ಕಾಯ್ದೆಣ್ಣೆಗುಂ ಬವನೇ ಕೌಚಿಯರುಳ್ಳಿ ಪಂದಿದಲೆಯಂ ಪುಲ್ಲಿರ್ಚಿನೋಳ್ ಸೀದುಮಂದವರಂ ಪದಲೆಗುಟ್ಟಿಯೊಟ್ಟಿದರೆಂತೂ ಬೆನ್ನನಲ್ಲಟ್ಟಿಯರ್ ತಿರುಮಲಾರ್ಯನ ವ್ಯಾಸಂಗ ಬಹುಮುಖವಿದ್ದಂತೆ ತೋರುತ್ತದೆ.ಇದಕ್ಕೆ ನಿದರ್ಶನವಾಗಿ ಆಳಸಿಂಗರಾರ್ಯನು ದೊರೆಗೆ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ನೋಡೋಣ: ಧರೆಯಂ ಪಾಲಿಸು ದೇವರಂ ಭಜಿಸು ಪಾರ್ವರ್ಗೀ ಪ್ರಜಾವರ್ಗಮಂ ಪೊರೆ ತತ್ತಶ್ಚುಲಧರ್ಮದೊಳ್ ಸ್ವಜನಮಂ ಪೆಂಪೇಱಿ ಸೊಲ್ಪಾರ್ತರೊಳ್ ಕರಣಂಗೆಯ್ ಪಿರಿಯರ್ಗೆ ಮೊಱ್ಗು ಜಸಮಂ ಕೈಕೊಳ್ ಸರೋಜಾಕ್ಷನಂ ದೊರೆಗೊಂಬೊರ್ವ ಕುಮಾರನಂ ಪಡೆದುತಾ ಶಿಷ್ಟರ್ಗಭೀಷ್ಟರ್ಥಮಂ. ತಿರುಮಲಾರ್ಯನು ಈ ಪದ್ಯದಿಂದ ಪ್ರಭಾವಿತನಾಗಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ತಿರುಮಲಾರ್ಯನ ಮತ್ತೊಂದು ಕೃತಿ 'ಅಪ್ರತಿಮವೀರ ಚರಿತೆ'ಯು ಕಂದ, ವೃತ್ತ ಮತ್ತು ಗದ್ಯಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಒಂದು ಅಲಂಕಾರ ಗ್ರಂಥ. ತಿರುಮಲಾರ್ಯನು ಸಂಸ್ಕೃತ ಅಲಂಕಾರಿಕರಾದ ಮಮ್ಮಟ, ವಾಮನ, ವಿದ್ಯಾನಾಥ, ಅಪ್ಪಯ್ಯ ದೀಕ್ಷಿತ ಮೊದಲಾದವರ ಗ್ರಂಥಗಳಿಂದ ಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಂಡು ಅವುಗಳಿಗೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಬರೆದು ತನ್ನ ಪ್ರಭುವಾದ ಚಿಕ್ಕದೇವನನ್ನು ನಾಯಕನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸ್ವತಃ ಲಕ್ಷ್ಯ ಪದ್ಯಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈ ಗ್ರಂಥವು "ಚಿಕ್ಕದೇವರಾಯನ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತದೆ, ಗುಣಗಳನ್ನು ಹೊಗಳುತ್ತದೆ. ಲಕ್ಷ್ಯ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯ ಈ ವಿಕವಿಷಯತೆ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿಯ ಚಾರಿತ್ರಿಕ ವಿವರಗಳ ಮಹತ್ವ, ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೇ ಈ ಗ್ರಂಥ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ ಪಡೆದಿದೆ.ಅಲಂಕಾರ ಶಾಸ್ತ್ರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಮ್ಮಟ, ವಾಮನ, ಕುವಲಯಾನಂದ ಇವರ ಅನುಸರಣೆ ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಒಪ್ಪಬಹುದು.ಇದರಿಂದ ಕನ್ನಡದ ಅಲಂಕಾರಿಕರೆಲ್ಲರೂ ನಿಷ್ಪ್ರಯೋಜಕನೆಂದು ಅರ್ಥವಲ್ಲ. ಕವಿರಾಜಮಾರ್ಗಕಾರನು ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲವೇ ಅನುವಾದಿಸಿ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದಾರೆ. ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡ ಸಾರಸ್ವತ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟವರು ವಿರಳ. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಅಲಂಕಾರ ಗ್ರಂಥಗಳು, ಬೆರಳೆಣಿಕೆಗೆ ಸಿಗುವಷ್ಟು ಮಾತ್ರ, ಕನ್ನಡದ ಅಲಂಕಾರಿಕರು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತ ಅಲಂಕಾರಿಕರನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಸಂಸ್ಕೃತದಿಂದ ಭಿನ್ನ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹಿಡಿಯುತ್ತಾರೆ.ಕನ್ನಡದ ಜಾಯಮಾನಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪುವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಅಪ್ರತಿಮವೀರ ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಕವಿರಾಜಮಾರ್ಗಕಾರ, ದಂಡಿ, ಭಾಮಹರು ವಿವರಿಸಿರುವ ಅಲಂಕಾರಗಳೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಕವಿರಾಜಮಾರ್ಗಕಾರನು ಕೊಡುವ ನಿರೂಪಣೆಗೂ

ತಿರುಮಲಾರ್ಯನ ನಿರೂಪಣೆಗೂ ಎಷ್ಟೋ ವೇಳೆ ಸಂಬಂಧವೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಕವಿರಾಜಮಾರ್ಗಕಾರ ಒಂದು ಅಲಂಕಾರವನ್ನು ಹೆಸರಿಸಿ ಅದರ ಉಪವಿಭಾಗಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾನೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ಉಪಮಾಲಂಕಾರವನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿ, ಅದರ ಇಪ್ಪತ್ತಕ್ಕೂ ಮಿಕ್ಕ ಉಪಭಾಗಗಳನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿದರೆ ತಿರುಮಲಾರ್ಯನಲ್ಲಿ ಇದು ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ತಿರುಮಲಾರ್ಯನು ಉಪಮಾಲಂಕಾರ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಎರಡು ವಿಭಾಗಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಆ ಎರಡನೇ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಎಂಟು ಉಪವಿಭಾಗಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸುತ್ತಾನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿದೆ. ಸ್ತೀವಿಜಯ ದಂಡಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದರೆ ತಿರುಮಲಾರ್ಯನು ಅಪ್ಪಯ್ಯ ದೀಕ್ಷಿತನನ್ನು ಸರಿಸುಮಾರು 16ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈ ಮುಂದೆ ಕೆಲವು ಹೋಲಿಕೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ.

‘ಚಂದ್ರಾಲೋಕ’ವನ್ನು ಅತ್ಯಲ್ಪ ಬದಲಾವಣೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಮೂಲವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ವಿಸ್ತೃತವಾಗಿ ಬೆಳೆಸಿದ ‘ಕುವಲಯಾನಂದ’ವನ್ನೆ ತಿರುಮಲಾರ್ಯ ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಅನುಸರಿಸಿರುವುದನ್ನು – ಅನುವಾದಿಸಿರುವುದು ಎಂದರೂ ಸಮ್ಯಕ್ತವೇ – ಈಗಾಗಲೇ ಗಮನಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಅನುವಾದ ಗ್ರಂಥವೆಂದಾಗಲಿ, ಹೊಸ ವಿಷಯಗಳ ಪ್ರತಿಪಾದನೆ ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿದೆಯೆಂದಾಗಲೀ ಇದಕ್ಕೆ ಸ್ಥಾನವಿಲ್ಲ. ಎನಿದ್ದರೂ ತಿರುಮಲಾರ್ಯನು ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ದೊರೆಯಾದ ಚಿಕ್ಕದೇವರಾಜನ ಸ್ತುತಿರೂಪವಾದ ಲಕ್ಷ್ಯಪದ್ಯಗಳಿಂದ ಮೈಸೂರು ದೇಶದ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ನಿರೂಪಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆಲೆ ಬಂದಿದೆಯೆಂದು ನಾವು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇವೆ.

ಚಿಕ್ಕದೇವರಾಯ ವಂಶಾವಳಿ’ ತಿರುಮಲಾರ್ಯನ ಗದ್ಯಗ್ರಂಥ. ಅವನ ಉಳಿದೆರಡು ಗ್ರಂಥಗಳಂತೆ ಚಿಕ್ಕದೇವರಾಜನನ್ನೇ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಕಥಾನಾಯಕನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವನ ಪೂರ್ವಿಕರ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಕಾವ್ಯಮಯ ಗದ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದಾನೆ. ಹಾಗೆ ನಿರೂಪಿಸುವಲ್ಲಿ ಚರಿತ್ರೆಯೊಂದೇ ಇರದೆ ಶ್ರೀವೈಷ್ಣವ ಮತ ತತ್ವದ ನಿರೂಪಣೆಯೂ ಬಂದಿರುವುದುಂಟು. ಹಾಗಿರಬೇಕೆನ್ನುವುದೆ ಕವಿಯ ಉದ್ದೇಶವೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ‘ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಇತಿಹಾಸ, ಮತತತ್ವ ಕಾವ್ಯ ಇವುಗಳು ಮುಪ್ಪರಿಗೊಂಡಿವೆ’ ಎನ್ನುವ ವಿಮರ್ಶೆ ಸಾಧುವಾದುದು. ಈ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ರಾಜ ನೃಪನ ಚರಿತ್ರೆಯಿಂದ ಕಾವ್ಯ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ.ಇದು ಅಪೂರ್ಣ ಗ್ರಂಥ.‘ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಕಾದಂಬರಿಯು ಹೇಗೆ ಉತ್ತಮ ಗದ್ಯಗ್ರಂಥವೆನಿಸಿಕೊಂಡಿದೆಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ಇದು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಗದ್ಯ ಗ್ರಂಥವೆನಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ’ ಎಂಬುದು ವಿಮರ್ಶಕರೊಬ್ಬರ ಅಭಿಮತ.ಇದು ಕೇವಲ ಅಭಿಮಾನದ ಹೆಳಿಕೆಯೆಂಬುದು ಮೇಲುನೋಟಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.ಬಾಣನ ಕಾದಂಬರಿಯ ಮೊದಲ ವಾಕ್ಯ ‘ಆಸೀದ ಸೇಷನರಪತಿ ಶಿರಭೃಚ್ಚಿತ ಶಾಸನ ಇವಾಪರ’ಎ ಎಂದು ಆರಂಭವಾಗಿ, ಒಇಂದು ಪುಟದಷ್ಟು ಸುದೀರ್ಘ ವಾಕ್ಯದ ಅನುಕರಣೆ ಈ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡರೂ ಹೋಲಿಕೆ ಮಾತ್ರ ಅಜಗಜಾಂತರ. ಈ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ

ಐತಿಹಾಸಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆ'ಯನ್ನು ತಿರುಮಲಾರ್ಯ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವುದು ಸಮಾಧಾನಕರ ಸಂಗತಿ. ಈತನ ಶೈಲಿಯಲ್ಲಿ ಗಡಸುತನವಿದ್ದರೂ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಭೆ ಮಿಂಚುತ್ತದೆ. ವಿವರಣೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಸತನ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.ಉದಾಹರಣೆಗೆ ತೆಲುಗು ಅರಸನಾದ ತಿರುಮಲನ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ರಾಜ ನೃಪನ ಅನುಚರರು ತಿಳಿಸುವಾಗ ನಾವೀನ್ಯ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.ತಿರುಮಲ ರಾಜನು ಸಸ್ಯಾಹಾರವನ್ನು ಉಣ್ಣದೆ ಮಾಂಸಾಹಾರವನ್ನು ಭಕ್ಷಿಸುತ್ತಾನಂತೆ. 'ಉಣ್ಣಾಗಳ್ ಕಳವೆಯೋಗ ರಮುಮಂ ಕಾಯ್ಕಿಚಡಿ ಕಜ್ಜಾಯಂಗಳಮಂ ಕಳೆದು ಕರುಳ್ ಬಾಡು ಮಿದುಳ್ಳಂ ತಿಂದು ಬಿಸಿನೆತ್ತರನೀಂಟಿ ಬೆರೆತು ಬೀಗಿ ತೇಗಿ ಉರ್ಕಿಸೊರ್ಕಿ ಪೆರ್ಕಳಿಸುವರ್ ಪೊಸನೆತ್ತರೋಕುಳಿಯಿಂ - ಪಾಪಕನೈಯ ಮದುವೆ ಮನೆಯಂತಿರ್ಪುವು' ಇಲ್ಲಿ 'ಪಾಪಕನೈಯ ಮದುವೆ ಮನೆ' ಎಂಬ ರೂಪಾಕ್ ನವಪ್ರತಿಭೆಯ ಗುರುತು.

ತಿರುಮಲಾರ್ಯನು ಕೆಲವು ಶಾಸನಗಳನ್ನೂ ಬರೆದಿದ್ದಾನೆ. ಈತನ ಎರಡು ತಾಮ್ರಶಾಸನಗಳು ನಮಗೆ ದೊರೆತಿವೆ. ಬಹುಶಃ ಇವು ಅವನ ಗ್ರಂಥಗಳಿಗಿಂತ ಮೊದಲು ಬರೆದವುಗಳಾಗಿರಬೇಕು.ತಿರುಮಕೂಡಲು ನರಸೀಪುರದ ಶಾಸನ ಕಾಲವು ಕ್ರಿ.ಶ.1663 ಆಗಿರುತ್ತದೆ.ಈ ಶಾಸನವು ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿದೆ. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಈ ಶಾಸನದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ದೇವರಾಜ ಒಡೆಯರ ಅಂಕಿತವಿರುವುದರಿಂದ ಚಿಕ್ಕದೇವರಾಜ ಒಡೆಯನು ಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬರುವ ಮುಂಚೆ ರಚಿತವಾಗಿದೆಯೆಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟ ದಾನಶಾಸನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ರಾಜನ ಹೆಸರು ಹಾಗೂ ದಾನ ಪಡೆದವರ ವರ್ಣನೆ ಬೇರಾವ ಅಂಶಗಳೂ ಇಲ್ಲ. 'ಅಳಸಿಂಗರಾರ್ಯಸ್ಯ ತನಯಃ ತಿರುಮಲಾಚಾರ್ಯ ತಾಮ್ರ ಶಾಸನ ಶ್ಲೋಕಾನ್' ಎಂದು ಮುಗಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ತಿರುಮಲಾರ್ಯನ ಇನ್ನೊಂದು ಶಾಸನವಾದ ಚಾಮರಾಜನಗರ 92ನೆಯ ಶಾಸನ ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ.ಇದು ಕ್ರಿ.ಶ.1675ರಲ್ಲಿ ರಚಿತವಾದದ್ದು.ಈ ವೇಳೆಗೆ ಚಿಕ್ಕದೇವರಾಜನು ರಾಜನಾಗಿದ್ದನು.ಈ ಶಾಸನದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ 'ಶ್ರೀ ಚಿಕ್ಕದೇವರಾಜ' ಎಂದು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ರಾಜನ ಸ್ವಹಸ್ತಾಕ್ಷರವಿದೆ.ತಿರುಮಲಾರ್ಯ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಮೈಸೂರು ದೊರೆಗಳ ವಂಶಾವಳಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಚಿಕ್ಕದೇವರಾಯ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಪಾಂಡ್ಯರ ಟೊಕ್ಕನನ್ನು ಜಯಿಸಿ ಅವನಿಂದ ತ್ರಿಪುರ, ಅನಂತಪುರಿಗಳನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡನು.ಪಶ್ಚಿಮದಲ್ಲಿ ಕೆಳದಿ ಅರಸರನ್ನು ಗೆದ್ದು ಸಕಲೇಶ್ವಪುರ ಮತ್ತು ಅರಕಲಗೂಡುಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಅಧೀನಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಂಡನು.ಈ ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ರಣದುಲ್ಲಾಖಾನನ್ನು ಎದುರಿಸಿ ಅವನಿಂದ ಕೇತುಸಮುದ್ರ, ಹಂದಲ ಕೆರೆ, ಗೂಳೂರು, ತುಮಕೂರು ಮತ್ತು ಹೊನ್ನವಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಗೆದ್ದುಕೊಂಡನು.ಜಡಗನದುರ್ಗವನ್ನು ಗೆದ್ದು ಅದನ್ನು ಚಿಕ್ಕದೇವರಾಯ್ ದುರ್ಗವೆಂದು ಕರೆದನು. ಈ ಎಲ್ಲಾ ವಿವರಣೆಗಳು ಇಲ್ಲಿವೆ. ಇದು ತಾಮ್ರಶಾಸನವಾಗಿದ್ದು ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿದೆ.ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಸ್ತೋತ್ರಗಳನ್ನು ತಿರುಮಲಾರ್ಯ ರಚಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಚಿಕುಪಾಧ್ಯಾಯನು ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಕವಿಯಾಗಿದ್ದನು. ಈತನು 28ಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಇವನು ಚಂಪೂ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಪುನರುಜ್ಜೀವನಗೊಳಿಸಿದನು, ಗದ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಕೃತಿಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದನು. ಶ್ರೀವೈಶ್ಯವ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಮೊದಲಿಗೆ ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ ಮಹಾತ್ಮ್ಯ ಗ್ರಂಥಗಳ ಮೂಲಕ ಪರಿಚಯಿಸಿದನು. ಅನುವಾದಕಾರನಾಗಿ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾಣಿಕೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದನು. 'ಇವನ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಕವಿತಾ ರಚನೆಯ ಶಕ್ತಿ ನಿರ್ವಿವಾದವಾದರೂ ಕವಿತ್ವದ ಮಟ್ಟ ಉನ್ನತವಾದುದಲ್ಲ' ಎಂಬ ವಿಮರ್ಶಕರ ತೀರ್ಪನ್ನು ಒಪ್ಪಬಹುದು. ಇದೇ ಚಿಕುಪಾಧ್ಯಾಯನ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಚಂಪೂ, ಗದ್ಯ, ಸಾಂಗತ್ಯ, ಹಾಡುಗಳು ಎಂಬುದಾಗಿ ವಿಭಾಗಿಸಬಹುದು. ಕಮಲಾಚಲ, ಹಸ್ತಿಗಿರಿ ಮಹಾತ್ಮ್ಯಗಳು, ರುಕ್ಮಾಂಗದಚರಿತೆ, ವಿಷ್ಣು ಪುರಾಣ, ದಿವ್ಯಸೂರಿ ಚರಿತೆ ಮೊದಲಾದವು ಚಂಪೂ ಕೃತಿಗಳು. ವೆಂಕಟಗಿರಿ ಮಹಾತ್ಮ್ಯ, ಶ್ರೀರಂಗಮಹಾತ್ಮ್ಯ ಮತ್ತು ಯದುಗಿರಿ ಮಹಾತ್ಮ್ಯಗಳು ಗದ್ಯಕೃತಿಗಳು. ಪಶ್ಚಿಮರಂಗ ಮಹಾತ್ಮ್ಯ, ಶೃಂಗಾರಶತಕ, ರಂಗಧಾಮಸ್ತುತಿಗಳು, ಸಾಂಗತ್ಯ ಕೃತಿಗಳು. ಈತನು ವಸ್ತುಕರ್ವಣಕರ್ ಅಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಬಳಸಿದ್ದಾನೆ. ತನ್ನ ಅನುವಾದ ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದದ್ದೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ; ಇನಿವಾಲಂ ಕೆನೆಗಟ್ಟಕಾಸಿ ಸವಿದಂತಿಂಪಾಗಿ ಕೂರ್ತಿರ್ಪ ಜ ವನೆಯಂ ಸೋಂಕಿದ ಮಾಳ್ಕಿ ರನ್ನದೊಡವಂ ತೊಟ್ಟಂತೆ ಸೈತಾಗಿ ಚಂದನದಣ್ಣಂ ಪಡೆದಂತೆ ಚೂತಲತೆಯಂ ಕಂಡಂತೆ ಬೆಳ್ಳಿಂಗಳೊಳ್‌ವಿನಯಂ ಬೆತ್ತೆಸೆವಂತೆ ಕನ್ನಡಿಸುವೆಂ ಕಂಚಾದ್ರಿ ಮಹಾತ್ಮ್ಯಮಂ ಎಂಬ ಇವನ ಶೈಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತಭೂಯಿಷ್ಯವಾಗಿದ್ದು ಪೆಡುಸಾಗಿದೆ. ಆದರೂ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಭೆಯು ಮಿಂಚು ಹೊಳೆಯುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟೊಂದು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಇವನನ್ನು ನಾವು ಅಭಿನಂದಿಸಬೇಕು. ಚತುರೋಪಾಯಸಮರ್ಥನತ್ಯಧಿಕಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞಾನಿ ವಿದ್ಯಾಸಮಂಚಿತಗಾತ್ರಂ ಕವಿತಾವಿಧಾನ ನಿಪುಣಂ ಸಾಹಿತ್ಯದೊಳ್ ನೂತ್ನಗಿ ಷ್ಪತಿ ಮಾತ್ರವಿವರ್ಜಿತಂ ಕೃತಬುದ್ಧಕ್ಷೇಮಂ ಕೃತಜ್ಞಂ ಪರೇಂಗಿತರೀತಿಜ್‌ಜನುದಾರಕೀರ್ತಿ ಪತಿಕಾರೈಕೈಪ್ರಧಾನೋತ್ತಮಂಇಂತಹ ಮೇಧಾವಿಯನ್ನು ತನ್ನ ಆಸ್ಥಾನಕವಿಯೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸುವಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕದೇವರಾಜರಿಗೆ ಹೆಮ್ಮೆ ಇದ್ದಿರಬೇಕು.

ಸಿಂಗರಾರ್ಯನು ತಿರುಮಲಾರ್ಯನ ತಮ್ಮನೂ ಅವನ ಶಿಷ್ಯನೂ ಆದ ಸಿಂಗರಾರ್ಯನು 1680ರಲ್ಲಿ 'ಮಿತ್ರವಿಂದಾ ಗೋವಿಂದ' ಎಂಬ ನಾತಕವನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಇದು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಉಪಲಬ್ಧವಾದ ಮೊದಲ ನಾಟಕವೆಂದು ಕೀರ್ತಿಗೆ ಭಾಜನವಾಗಿದೆ. ಸ್ವರಸ್ಯವೆಂದರೆ; ಇದೇ ಸಿಂಗರಾರ್ಯನಿಗೆ ತಾನು ಶ್ರೀಹರ್ಷನ ಕೃತಿಯನ್ನು ಅನುವಾದಿಸುತ್ತಿರುವ ಕಲ್ಪನೆ ಇಲ್ಲದಿಲ್ಲ. ತಾನು ಅನುವಾದಿಸುವಾಗ ಮೂಲವನ್ನು ಎದುರಿಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಯ ಮಾತುಗಳನ್ನೇ ಅನುವಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಮೂಲದ ಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ - ಮಾನವಸಹಜ ಮರೆವಿನಿಂದಲೋ ಏನೋ ಎರಡನೆಯ ಅಂಕದಲ್ಲಿ ವಿದೂಷಕನು ಹೇಳುವ "..... ತ್ವಂಜಾನಾಸಿ ಸತ್ಯಮೇವ ವಸಂತಕೋ ಬಿಭೇತೀತಿ"

ಎಂದೇ ಅನುವಾದಿಸಿದ್ದಾನೆ. ತಾನು ಮೂಲ ಪಾತ್ರಗಳ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ನೆನಪೇ ಇಲ್ಲ. ಸಿಂಗರಾಯನು ಪಂಪನನ್ನೂ ಅನುವಾದಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅದರ ಈ ಬಗೆಗೂ ಅವನು ತನ್ನ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾವಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಪದ್ಯವನ್ನು ಹೋಲಿಸಿದಾಗ ಇದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಕಿಡಿಸಲ್ ಪಂಕಜದುರ್ಕನೆಂ ನೆಱಿಯದೋ - ನೆಕ್ರೋತ್ಪಳಾನಂದಮಂ ಪಡೆಯಲ್ ಸಾಲದೊ ಮನ್ನಥಂಗೆ ಜಯಮಂ ಮೇಕೇಯರೋ ಸಾಲದೇಂಗಡಮಿ ಕಾಂತೆಯ ವಕ್ತ ಚಂದ್ರನೆಲೆ ತಾನೇನೆಂದು ಚಂದ್ರಂ ನಧಕ್ಕಡವಂ ಗೆಲ್ಲದೆ ತನ್ನೊಳುಳ್ಳಮೃತಮಂ ಬಿಂಬಾಧರಾಸ್ಮಾತಂ.

ಸಿಂಗರಾಯನ ಶಿಷ್ಯ ಹೊನ್ನಮ್ಮ ಅವರು ಕ್ರಿ.ಶ 1680ರಲ್ಲಿ ಚಿಕ್ಕದೇವರಾಜರ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸಂಚಿಯ ಊಳಿಗದಲ್ಲಿ ತೊಡಾಗಿದ್ದವಳು. ಈಕೆ 'ಸಂಚಿಯ ಹೊನ್ನಮ್ಮ'ನೆಂದೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧಳಾಗಿದ್ದಾಳೆ. ಕೆಳವರ್ಗದಿಂದ ಬಂದವಳು; ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಸ್ಕಾರವಂತಳು, ರಾಜನ ಪಟ್ಟಮಹಿಷಿಯಾದ ಎಳಂದೂರು ದೇವಾಜಮ್ಮಣ್ಣಿಯ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಪಾತ್ರಳಾದವಳು. ರಾಮಾಯಣ, ಮಹಾಭಾರತ, ಮನುಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ ಇತ್ಯಾದಿ ಗ್ರಂಥಗಳ ಸಾರವನ್ನು ಅರಿತಿದ್ದವಳು. ಈಕೆಯ ಗುರು ಸಿಂಗರಾಯನು 'ಈ ಹೊನ್ನಿ ಸರಸಸಾಹಿತ್ಯದ ವರದೇವತೆ, ಕಾವ್ಯಾಲಂಕಾರ ನಾಟಕಗಳ ಪವಣಿಗೆಯ ಬಲಲಕ್ಷು' ಎಂದು ಹೊಗಳಿದ್ದಾನೆ. ಇವಳ ಕೃತಿ 'ಹದಿಬದೆಯ ಧರ್ಮ.' ಇದರಲ್ಲಿ 9 ಸಂಧಿಗಳಿದ್ದು 468 ಪದ್ಯಗಳಿವೆ. ಇದು ಸಾಂಗತ್ಯ ಗ್ರಂಥ. ಇದರಲ್ಲಿ ಪತಿವ್ರತೆಯ ಗುಣವಿಶೇಷಗಳನ್ನು ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿ ಹೊನ್ನಮ್ಮ ನಿರೂಪಿಸುತ್ತಾಳೆ. "ಹದಿಬದೆಯ ಧರ್ಮ ಎಂಬ ವಿಷಯವೇ ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಹೊಸದು. ರಾಮಾಯಣ, ಭಾರತಮನ್ವಾದಿ ಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಸತೀಧರ್ಮವನ್ನು ಹೇಳುವುದೇ ಇದರ ಉದ್ದೇಶ" ಎಂದು ವಿಮರ್ಶಕರು ಹೇಳಿರುವ ಮಾತು ನಿಜ. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ 'ಈಕೆಯ ಗ್ರಂಥ ಓದಲು ಸುಲಭವಾಗಿದ್ದರೂ ಮರೆಯಲು ಸುಲಭವಲ್ಲ' ಎಂಬುದಾಗಿ ಈ ಗ್ರಂಥದ ಸಂಪಾದಕರು ಹೇಳಿರುವ ಮಾತು ಈ ಕೃತಿಯ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಬಹುಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಕಮ್ಮರೆ ಪುರುಷರಿಗೆ ಅಸಡ್ಡೆ ಬೆಳೆದುಬಂದಿದೆ. ಸ್ತ್ರೀ ದುರ್ಬಲಳು ಎಂಬ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಮೂಡಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಈ ತಾತ್ಕಾರ ಸಲ್ಲದು ಎಂಬುದು ಹೊನ್ನಮ್ಮಳ ಖಚಿತ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಇದನ್ನು ಅವಳು ಸಮರ್ಥಿಸುವ ರೀತಿ ನಿಜಕ್ಕೂ ಪುರುಷರ ಕಣ್ಣು ತೆರೆಸುವಂಥದ್ದು. ಪೆಣ್ಣಲ್ಲವೆ ತಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲ ಪಡೆದ ತಾಯಿಪೆಣ್ಣಲ್ಲವೆ ಪೊರೆದವಳುಪೆಣ್ಣುಪೆಣ್ಣೆಂದೇತಕೆ ಬೀಳುಗಳೆವರುಕಣ್ಣುಕಾಣದ ಗಾವಿಲರು (5-7) ಈ ಪದ್ಯವನ್ನು ಚಿಂತಿಸಿದಷ್ಟೂ ಇದರಿಂದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಗೊಳ್ಳುವ ಸಾಮಾಜಿಕ ಕಳಕಳಿ ಸಾರ್ವಕಾಲಿಕವೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಪುರುಷ ಪ್ರಧಾನವಾದ ಈ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಚಾಟಿ ಏಟು ಬೀಸಿದ್ದಾಳೆ ಹೊನ್ನಮ್ಮ. ಮಹಿಳಾ ಸಾಹಿತ್ಯ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಹೊನ್ನಮ್ಮ ಎತ್ತಿದ್ದ ದನಿ ಚಿಂತನಾರ್ಹವಾದದ್ದು ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಈ ಮಹಾನ್ ಕವಿಗಳೊಟ್ಟಿಗೆ ಚಿಕ್ಕದೇವರಾಜ ಒಡೆಯರ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಆಶ್ರಿತ ಕವಿಗಳಲ್ಲಿ ತಿಮ್ಮಕವಿ, ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ, ಮತ್ತೊಬ್ಬ

ಕವಯಿತ್ರಿ ಶೃಂಗಾರಮ್ಮ ಎಂಬುವರು ಪ್ರಮುಖರಾಗಿದ್ದು, ಅನೇಕ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಾಕಾರಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೊಡುಗೆಯಾಗಿ ನೀಡಿರುವುದು ಕೂಡ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ, ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನವನ್ನು ಆಳಿರುವ ಚಿಕ್ಕದೇವರಾಜ ಒಡೆಯರಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ನೀಡಿರುವ ಕೊಡುಗೆ ಶಾಶ್ವತವಾದುದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಚಿರಸ್ಮರಣೀಯವಾದುದು.

ಅಭ್ಯಸಿಸಿರುವ ಗ್ರಂಥಗಳು

1. ಪ್ರಬುದ್ಧಕರ್ನಾಟಕ: ವೇಣುಗೋಪಾಲವರಪ್ರಸಾದ (ಕಮ್ಮಟದ ಕಿಡಿಗಳು): ಎಚ್.ಎಸ್.ಹರಿಶಂಕರ್
2. ಸ.ಸ.ಮಾಳವಾಡ: ಕರ್ನಾಟಕ ಸಾಹಿತ್ಯ – ಸಂಸ್ಕೃತಿ
3. ಶ್ರೀವಿಜಯ, ಕವಿರಾಜಮಾರ್ಗನುತ
4. ಚಿಕ್ಕದೇವರಾಯ ಸಪ್ತಪದಿ (ಸಂ), ಎಚ್.ಎಸ್.ಹರಿಶಂಕರ್
5. ರಾ.ಸತ್ಯನಾರಾಯಣ: ಚಿಕ್ಕದೇವರಾಯ ಸಪ್ತಪದಿ ಮತ್ತು ಗೀತಗೋಪಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಸಪ್ತಪದಿ
6. ರಾಜಾವಳಿ ಕಥಾಸಾರ: ಸಂ.ಬಿ.ಎಸ್.ಸಣ್ಣಯ್ಯ
7. ಎಂ.ಎ.ರಾಮಾನುಜಯ್ಯಂಗಾರ್: ಚಿಕ್ಕದೇವರಾಜ ವಂಶಾವಳಿ, ಉಪೋದ್ಭೂತ
8. ಹದಿಬದೆಯ ಧರ್ಮ: (ಸಂ) ಡಿ.ಚಂಪಾಬಾಯಿ, ಪೀಠಿಕೆ
9. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಚರಿತ್ರೆ: ರಂ.ಶ್ರೀ.ಮುಗಳಿ.
10. ಕೆಂಪುನಾರಾಯಣ: ಎಚ್.ಎಂ.ಶಂಕರನಾರಾಯಣರಾವ್
11. ಗೀತಗೋಪಾಲ: ಸಂ. ಎಂ.ಎ.ರಾಮಾನುಜಯ್ಯಂಗಾರ್